

CÂNTEC : Dor de Eminescu

Într-o lume relativă
Ce-a făcut și-a desfăcut
Eminescu-i remușcarea
Dorului de absolut
Dacă unu și cu unu
Nu mai vor să facă doi
Eminescu este chipul
Infinitului din noi, din noi ...
R: U, u, u... u, u, u ... u,u, u... u, u

Fără el oricare lucru
Și-ar urma cărarea sa
Fără el chiar steaua noastră
Dintre stele ar cădea
Pe pământul vechii Dacii
Când mai mare, când mai mic
Dacă n-ar fi Eminescu
Viața nu ne-ar fi nimic, nimic ...
R: U, u, u... u, u, u ... u,u, u... u, u

El Moldovei îi e fiul
Și Munteniei nepot
L-a-nfiat întreg Ardealul
Eminescu-i peste tot
Într-o lume relativă
Mai avem un nume sfânt
Eminescu-i România
Tăinuită în cuvânt, cuvânt ...
R: Eminesc.....u u u

CÂNTEC (4:41)

Somnoroase păsărele

Somnoroase păsărele
Pe la cuiburi se adună,
Se ascund în rămurele -
Noapte bună!
Doar izvoarele suspină,
Pe când codrul negru tace;
Dorm și florile-n grădină -
Dormi în pace!

Trece lebăda pe ape
Între trestii să se culce -
Fie-ți îngerii aproape,
Somnul dulce!
Peste-a nopții feerie
Se ridică mândra lună,
Totu-i vis și armonie -
Noapte bună! Bis (total)

CÂNTEC (2:07) :

Ce te legeni, codrule

Ce te legeni, codrule,
Fără ploaie, fără vânt,
Cu crengile la pământ? Of, of...
- De ce nu m-aș legăna,
Dacă trece vremea mea!
Dacă trece vremea mea! Of, of...
Ziua scade, noaptea crește
Și frunzișul mi-l rărește...
Și frunzișul mi-l rărește... Of, of...
Bate vântul frunza-n dungă-
Cântăreții mi-i alungă
Cântăreții mi-i alungă; Of, of...
Bate vântul dintr-o parte-
Iarna-i ici, vara-i departe.
Iarna-i ici, vara-i departe. Of, of...

Și de ce să nu mă plec
Dacă păsările trec!
Dacă păsările trec! Of, of...

Peste vârf de rămurele
Trec în stoluri rândunele,
Ducând gândurile mele Of, of...
Ducând gândurile mele
Și norocul meu cu ele.
Și norocul meu cu ele. Of, of...
Și se duc pe rând, pe rând,
Zarea lumii-ntunecând,

Zarea lumii-ntunecând, Of, of...
Și se duc ca clipele,
Scuturând aripile,
Scuturând aripile, Of, of...

Și mă lasă pustiit,
Vestejit și amorțit
Vestejit și amorțit Of, of...
Și cu doru-mi singurel,
De mă-ngân numai cu el!
De mă-ngân numai cu el! Of, of...

CÂNTEC (3:46)

Revedere

- Codrule, codruțule,
Ce mai faci, drăguțule,
Că de când nu ne-am văzut
Multă vreme a trecut
Și de când m-am depărtat,
Multă lume am umblat.
Codrule, codruțule,
Ce mai faci, drăguțule?

- Ia, eu fac ce fac de mult,
Iarna viscolu-l ascult,
Crengile-mi rupându-le,
Apele-astupându-le,
Troienind cărările
Și gonind cântările;
Și mai fac ce fac de mult,
Vara doina mi-o ascult
Pe cărarea spre izvor
Ce le-am dat-o tuturor,
Umplându-și cofeile,
Mi-o cântă femeile.
Umplându-și cofeile,
Mi-o cântă femeile.

- Codrule cu râuri line,
Vreme trece, vreme vine,
Tu din tânăr precum ești
Tot mereu întinerești.

Codrule cu râuri line,
Vreme trece, vreme vine,
Tu din tânăr precum ești
Tot mereu întinerești.

- Ce mi-i vremea, când de veacuri
Stele-mi scânteie pe lacuri,
Că de-i vremea rea sau bună,
Vântu-mi bate, frunza-mi sună;
Și de-i vremea bună, rea,
Mie-mi curge Dunărea.
Numai omu-i schimbător,
Pe pământ rătăcitor,
Iar noi locului ne ținem,
Cum am fost așa rămânem:
Marea și cu râurile,
Lumea cu pustiurile,
Luna și cu soarele,
Codrul cu izvoarele.

CÂNTEC (3:22)

La mijloc de codru...

La mijloc de codru des,
Toate păsările ies,
Toate păsările ies,
Din huzeag de aluniș,
La voiosul luminiș.
La voiosul luminiș.
Luminiș de lângă baltă
Care-n trestia înaltă,
Legănându-se din unde,
În adâncu-i se pătrunde
Și de lună și de soare
Și de păsări călătoare,
Și de lună și de stele,
Și de chipul dragei mele.

Bis (totul)

CÂNTEC (2:09) :

Ce-ți doresc eu ție, dulce Românie

Ce-ti doresc eu ție, dulce Românie,
Țara mea de glorie, țara mea de dor?
Brațele nervoase, arma de tărie,
La trecutu-ți mare, mare viitor!
Fiarbă vinu-n cupe, spumege pocalul,
Daca fiii-ți mândri aste le nutresc;
Căci rămâne stânca, deși moare valul,
Dulce Românie, asta ți-o doresc.

Ce-ți doresc eu ție, dulce Românie,
Tânără mireasă, mamă cu amor!
Fiii tăi trăiască numai în frăție
Ca a nopții stele, ca a zilei zori,
Viață în vecie, glorie, bucurie,
Arme cu tărie, suflet românesc,
Vis de vitejie, fală și mândrie,
Dulce Românie, asta ți-o doresc!

CÂNTEC (3:20) : SARA PE DEAL

Sara pe deal
Sara pe deal buciul sună cu jale,
Turmele-l urc,
Turmele-l urc stele le scapără-n cale,
Apele plâng,
Apele plâng clar izvorând în fântâne;
Sub un salcâm,
Sub un salcâm dragă, m-aștepti tu pe mine.

Luna pe cer trece-așa sfântă și clară,
Ochii tăi mari caută-n frunza cea rară,
Stelele nasc umezi pe bolta senină,
Pieptul de dor,
Pieptul de dor fruntea de gânduri ți-e plină.

Nourii curg, raze-a lor șiruri despică,
Streșine vechi casele-n lună ridică,
Scârțâie-n vânt cumpăna de la fântână,
Valea-i în fum,
Valea-i în fum fluier murmură-n stână.
Valea-i în fum,
Valea-i în fum fluier murmură-n stână.

Și osteniți
Și osteniți oameni cu coasa-n spinare
Vin de la câmp,
Vin de la câmp toaca răsună mai tare,
Clopotul vechi
Clopotul vechi umple cu glasul lui sara,
Sufletul meu
Sufletul meu arde-n iubire ca para.

Ah! în curând satul în vale-amuțește;
Ah! în curând pasu-mi spre tine grăbește:
Lângă salcâm sta-vom noi noaptea întregă,
Ore întregi
Ore întregi spune-ți-voi cât îmi ești dragă.

Ne-om răzima capetele-unul de altul
Și surâzând vom adormi sub înaltul,
Vechiul salcâm. - Astfel de noapte bogată,
Cine pe ea
Cine pe ea n-ar da viața lui toată?
Cine pe ea
Cine pe ea n-ar da viața lui toată?

CÂNTEC (5:02)

Eminescu de Doina și Ion Aldea Teodorovici

La zidirea soarelui se știe,
Cerul a muncit o veșnicie,
Noi muncind întocmai ne-am ales cu,
Ne-am ales cu Domnul Eminescu,
Domnul cel de pasăre măiastră,
Domnul cel de nemurirea noastră,
Eminescu, Eminescu.

Mi-l furară doamne adineauri,
Pe înaltul domn cu tot cu lauri,
Mă uscam de dor în piept cu plânsul,
Nu știam că dor mi-era de dânsul,
Nu știam că doina mi-o furară,
Cu străvechea și frumoasa țară,
Eminescu, Eminescu.

Refren:
Suntem în cuvânt și-n toate,
Floare de latinitate,
Sub un cer cu stele sudice,
De avem sau nu dreptate,
De avem sau nu dreptate,
Eminescu să ne judece.
Eminescu.

Acum am și eu pe lume parte,
Pot îmbrățișa măiastra-ți carte,
Știu că frate-mi ești
Și-mi ești părinte,
Acum nimeni nu mă poate minte.
Bine ai venit în casa noastră,
Neamule tu, floarea mea albastră,
Eminescu, Eminescu.

Refren:
Suntem în cuvânt și-n toate,
Floare de latinitate,
Sub un cer cu stele sudice,
De avem sau nu dreptate,
De avem sau nu dreptate,
Eminescu să ne judece.

De avem sau nu dreptate,
De avem sau nu dreptate,
Eminescu să ne judece.
Eminescu.